

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 28C/51/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3123206934
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 07. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marta Szántaiová
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2024:3123206934.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín sudkyňou JUDr. Martou Szántaiovou v spore žalobkyne: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. D. XXX, proti žalovanému: UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia, a.s. so sídlom Želetavská 1525/1, Praha 4 – Michle, IČ: 64948242, Česká republika, konajúca na území Slovenskej republiky prostredníctvom UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia, a.s., pobočka zahraničnej banky so sídlom Šancová 1/A, 813 33 Bratislava, IČO: 47 251 336, zastúpenému ALTER IURIS, s.r.o. so sídlom Tolstého 9, 811 06 Bratislava, IČO: 36 708 771, o neplatnosť dohody o ručení, takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu z a m i e t a.
- II. Žalovaný má voči žalobkyni nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala, aby súd určil neplatnosť dohody o ručení č. XXXXXXXX/XX/XXXX zo dňa XX.XX.XXXX a zaviazal žalovaného k náhrade trov konania. Žalobu odôvodila tým, že dňa XX.XX.XXXX podpísala predmetnú dohodu o ručení a domáha sa jej neplatnosti, nakoľko ustanovenie čl. III. bod 3.2 dohody považuje pre rozpor so zákonom za absolútne neplatný. Toto ustanovenie je dohodnuté v rozpore s § 532 Obč. zák. V danom prípade došlo k zmene dlžníka, nakoľko štatutárnym orgánom spoločnosti EURIDICA Slovensko, IČO: 44 743 076 bol do dňa 10.05.2019 C. B. a odo dňa 11.05.2019 je E. F., ktorý je právnym nástupcom pôvodného dlžníka. K zmene osoby dlžníka však žalobkyňa ako ručiteľka 2 nedala súhlas. V zabezpečenej zmluve, ktorou je Zmluva o úvere č. XXXXX/XX/XXXX zo dňa 13.06.2018 je ako konajúca osoba za dlžníka uvedený C. B., ktorý je podpísaný aj ako klient. Žalobkyňa ručila tejto osobe, klientovi a dlžníkovi 28C/51/2023 2

a konateľovi C. B., nie pánovi E. F., ktorého ani nepoznala a nedala súhlas, aby sa zmenila osoba dlžníka. Pán F. nebol klientom banky v čase, keď žalobkyňa ručila. Uviedla, že § 532 Obč. zák. je kogentnou normou, od ktorej sa nemožno odkloniť. Ustanovenie čl. III. bod 3.2 dohody sa však od tohto ustanovenie odklonilo, keď podľa neho nie je potrebný súhlas ani v prípade zmeny záväzkového vzťahu a ani v prípade akejkoľvek zmeny, za ktorú považuje žalobkyňa aj zmenu dlžníka – konajúcej osoby EURIDICA Slovensko, s.r.o. Záväzky aj pohľadávky spoločnosti prevzal nový dlžník a konateľ vyhlásením E. F., ktorému žalobkyňa už neručí. Ak nebude trvať zabezpečenie dlhu, nemusí žalobkyňa ako ručiteľka 2 plniť. Celá dohoda o ručení je neplatná. Neplatná časť dohody čl. III. bod 3.2 dohody má vplyv na obsah celej dohody a nemožno ju oddeliť od obsahu a okolností celej dohody, je zviazaná s ostatnými ustanoveniami dohody. Neplatnosť tohto dojednania čl. III. bod 3.2 dohody spôsobuje neplatnosť celej dohody o ručení. Ako ďalší dôvod neplatnosti dohody o ručení uviedla rozpor so zákonom, a to s § 145 ods. 1 Obč. zák. V tomto prípade nejde o bežnú vec, ktorú môže vybavovať každý z manželov sám. Žalobkyňa tvrdí, že uzatváranie ručiteľských dohôd nie je bežnou vecou k spoločnému majetku manželov. V čase, keď žalobkyňa podpisovala ručiteľskú dohodu ešte nemali s manželom zrušené BSM. Toto bolo zrušené z dôvodu podnikania jedného z manželov s právoplatnosťou dňa 28.12.2018. Žalobkyňa nedala súhlas

manželovi s ručením a ani manžel nedal súhlas s ručením jej. Každý z manželov uzatvoril dohodu o ručení samostatne, bez súhlasu druhého z manželov. Tiež dala do pozornosti, že táto žaloba nezakladá prekážku právoplatne rozhodnutej veci, keď existuje právoplatné rozhodnutie Okresného súdu Trenčín č.k. 16Cob/21/2022-211 zo dňa 21.02.2023 o zaplatenie sumy 38 222 eur s príslušenstvom. V tomto konaní nikto zo strán nenamietal neplatnosť dohody o ručení. Ďalej uviedla, že naliehavý právny záujem preukazuje tak, že ona ručila konkrétnej osobe C. B. a to sa bez jej súhlasu zmenilo a má plniť banke novému dlžníkovi E. F., ktorého ani nepozná. Keď nedosiahne na súde neplatnosť dohody o ručení, musí zaplatiť dlh namiesto osoby, ktorej neručila. Chce rozsudkom odstrániť túto právnu neistotu, a jej postavenie plniť banke namiesto, osoby, ktorej neručila, je veľmi neisté.

2. Žalobkyňa vo vyjadrení zo dňa 15.01.2024 uviedla, že sa domáha rozhodnutia o určenie právnej skutočnosti, pretože to vyplýva z osobitného predpisu, ktorým je Občiansky zákonník, konkrétne § 532. Preto sa domnieva, že podáva žalobu podľa § 137 písm. d) C.s.p. Právnu kvalifikáciu žaloby však vykonáva súd, nie žalobkyňa, či bude podľa písm. c) alebo d) § 137. Preto si dovoľuje požiadať súd, aby určil, že právna skutočnosť, ktorou je dohoda o ručení, je neplatná, pretože to vyplýva z osobitného právneho predpisu, ktorý je v tomto prípade Občiansky zákonník. V prípade, ak sa súd domnieva, že by mala podať žalobu podľa § 137 písm. c) C.s.p., súd by ju mal vyzvať na opravu. Z uvedených dôvodov nesúhlasí so zamietnutím žaloby. Ďalej uviedla, že nesúhlasí so znením čl. III. bod 3.2 dohody, je protiprávne a neplatné, namieta a nesúhlasí s tým, že ručí v budúcnosti za akékoľvek zmeny v zmluve o úvere. Domáha sa tiež absolútnej neplatnosti dohody o ručení pre neplatnosť čl. III. bod 3.2 dohody aj z dôvodu, že žalovaný porušil aj § 39 Obč. zák. Poukázala na to, že je spotrebiteľka a žiada súd, aby jej poskytol ochranu a pomohol jej podľa zákona o spotrebiteľoch. Ako ručiteľka sa nemohla vopred vzdať svojho práva, keď ešte ani nedošlo k zmene, odsúhlasí zmeny zmluvy o úvere, zmenu dlžníka, udeliť súhlas na zmenu dlžníka – ako je to uvedené v čl. III. bod 3.2 dohody. Obchádzanie zákona spôsobuje zánik jej ručiteľského záväzku. Za záväzky inej osoby neručí, ručila C. B., nie E. F.. Poukázala na uznesenie NS SR č. 5Oboer/13/2018 zo dňa 31.05.2018, ktorým rozhodol, že nie je prípustné, aby sa niekto vzdal svojho práva v budúcnosti a preto jej takáto 28C/51/2023 3

dohoda o ručení neplatná, že musí dať súhlas v budúcnosti v čl. III. bod 3.2 dohody. Ďalším osobitným predpisom prečo sa obracia na súd o neplatnosť dohody o ručení je § 574 ods. 2 Obč. zák., ktorý explicitne hovorí, že v dohode, v ktorej sa niekto vzdá svojich práv, ktoré môžu vzniknúť v budúcnosti, je takáto dohoda neplatná. Žiada súd, aby zrušil jej ručiteľský záväzok voči E. F., lebo jemu nedala súhlas ako ručiteľ. Bola ručiteľkou C. B. a nedala súhlas k zmene dlžníka. Ďalej uviedla, že vo vyhlásení o prevzatí záväzku p. F. prevzal dlh voči banke a tým sa stal novým dlžníkom voči veriteľovi. Povinnosť splácať dlh voči veriteľovi už nemá pôvodný dlžník C. B.. To, že má spoločnosť EURIDICA Slovensko, s.r.o. exekúciu je irelevantné. Dlžníkom – klientom je už nový dlžník, nový klient, podpísaný E. F. a ten sa jej zabudol opýtať, či mu bude ako ručiteľka ručiť.

3. Žalobkyňa vo vyjadrení zo dňa 25.03.2024 uviedla, že osobitným predpisom, ktorý umožňuje podať žalobu je nielen Obč. zák. a § 532, ale aj ďalšie osobitné predpisy a tým je Zákon o poskytovaní spotrebiteľských úverov. Žalovaný tvrdí, že v zmluva o úvere č.XXXXXX/XX/XXXX je obchodný vzťah podľa Obchodného zákonníka, pretože sa domnieva, že ide o tak zvaný absolútny obchodný vzťah uzatvorený medzi dvoma právnickými osobami bankou a.s. a EURIDICA Slovensko, s.r.o. Popri tom sa úver nazýva spotrebiteľský úver. Žalobkyňa sa domnieva, že banka nesprávne označila stranu dlžníka v zmluve o úvere. Existujú rozsudky, že aj keď sa jedná o spotrebiteľa, zmluva je uzatvorená podľa OZ. V jej dohode o ručení je výslovne uvedené, že sa spravuje podľa Občianskeho zákonníka. Nepodala žalobu na neplatnosť úverovej zmluvy. Uviedla, že existuje aj zákon číslo 129/2010 Z.z. - zákon o spotrebiteľských úveroch, tento zákon je ďalší osobitný predpis popri Občianskom zákonníku. Domnieva sa, že bol porušený §37. V hlavičke nie sú uvedené žiadne údaje, ktoré by mala každá zmluva ako aj úver obsahovať. Preto žiada ctený súd aby rozhodol, či ide spotrebiteľský úver poskytnutý fyzickej osobe - spotrebiteľovi, ak áno v takom prípade banka urobila zastierací úkon, vzhľadom k tomu, že EURIDICA Slovensko, s.r.o. tam nemala byť uvedená, ale iba fyzická osoba C. B.. Tento problém podľa akého zákona sa urobila zmluva o úvere by nenastal, keby banka uviedla v zmluve, podľa akého zákona a paragrafu sa zmluva o úvere riadi. Toto v tejto zmluve absentuje. Banka - veriteľ porušila § 9 odsek 2 písmeno a), že zmluva neobsahuje všetky právne náležitosti. V Dohode o ručení sa v bode 5.4. píše - „že všetky právne vzťahy vyslovene neupravené v tejto dohode sa správajú ustanoveniami Občianskeho zákonníka o ručení a všeobecnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka o záväzkových vzťahov" - z toho vyplýva, že svoju žalobu som podala správne a to podľa Občianskeho zákonníka. Ďalej uviedla, že konania sp.zn. 22Cb/64/2020 som sa nemohla zúčastniť pre chorobu a súdu sa ospravedlnila, je pravda, že nenapísala, že nesúhlasí, aby sa pojednávalo v jej neprítomnosti, ale tiež nedala súhlas,

aby sa konalo v jej neprítomnosti. Riešiť neplatnosť jej dohody o ručení nemohla, lebo sa pojednávania nezúčastnila. Je onkologicky invalidná dôchodkyňa a v tej dobe riešila svoj zdravotný stav. Ďalej uviedla, že namieta, že sa explicitne použije OZ na jej dohodu a tam sa nikto nesmie vzdať svojich práv vopred. Nesúhlasí s tvrdením žalovaného, že jej záväzok predstavuje absolútne obchodný záväzok a podľa Obchodného zákonníka sa osoba môže vopred vzdať svojich práv. V dohode o ručení nie je nikde uvedené, že sa podriaďuje obchodno-právnomu režimu. Dáva do pozornosti, že absolútnemu obchodnému záväzku uzatvorenému medzi dvoma právnickými osobami sa skrátene hovorí absolútny obchod a tento môžu uzatvoriť zo zákona len dve právnické osoby. Ona fyzická osoba, ak nejde o absolútny obchod a nie sú dve právnické osoby a nedala súhlas na podriadenie sa do režimu Obch. zák. Explicitne sa považuje jej právny vzťah z Dohody o ručení s bankou za Občiansky vzťah. Tiež uviedla, že ručila ako 28C/51/2023 4

fyzická osoba, ako manželka C. B., ktorý bol v tom čase konateľom spoločnosti EURIDICA Slovensko s r.o. Neručila E. F.. E. F. prevzal dlh ako aj všetky účtovné doklady, prepis účtov, na ktorom bol úver a pod. prípade, že by E. F. ako nový konateľ spoločnosti neprevzal dlh, neprišlo by k zmene na úverom účte ako aj k zmene konateľa /účet s debetným zostatkom z predmetného úveru spolu s uvedením dátumu prevzatia týchto účtov/. Nie je pravda, že žalovanému nie je známe, akékoľvek prevzatie dlhu zo strany E. F.- nového konateľa EURIDICA Slovensko s.r.o.

4. Žalobkyňa ako dôkaz označila a predložila dohodu o ručení č. XXXXXXXX/XX/XXXX zo dňa XX.XX.XXXX, výpis z obchodného registra spoločnosti EURIDICA Slovensko, s.r.o., zmluvu o úvere č. XXXXXXXX/XX/XXXX zo dňa XX.XX.XXXX, rozsudok Okresného súdu Trenčín č.k. 20C/30/2018-20 zo dňa 27.11.2018, rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č.k. 16Cob/21/2022-211 zo dňa 21.02.2023, list – Neplatnosť „Dohody o ručení číslo XXXXXXXX/XX/XXXX“ zo dňa XX.XX.XXXX adresovaný žalovanému, list zo dňa 08.08.2023, list zo dňa 08.09.2023 s doručenkou.

5. Žalovaný žiadal žalobu ako nedôvodnú zamietnuť v celom rozsahu. V prvom rade poukázal na uznesenie NS SR zo dňa 20.10.2022, sp.zn. 1Obdo/51/2021, R 1/2023 a má za to, že neexistuje osobitný právny predpis, ktorý by oprávňoval žalobkyňu podať týmto predpisom špecifikovanú určovaciu žalobu. Z uvedeného dôvodu je nutné predmetnú žalobu zamietnuť v celom rozsahu. Ak by sa súd nestotožnil s názorom žalovaného, má žalovaný za to, že dohoda je v plnom rozsahu platná a neexistuje žiadny dôvod na určenie jej absolútnej neplatnosti. V rámci čl. III. bod 3.2 dohody nie je nikde uvedené, že rušenie trvá aj napriek neudeleniu súhlasu zo strany žalobkyne ako ručiteľky. Uvedené ustanovenie pritom rieši aj príklad zmeny zabezpečenej zmluvy v podobe zvýšenia sumy záväzku dlžníka, pri ktorej predpokladá ručiteľom dodatočne písomne odsúhlasenú sumu. Žalovaný použil v predmetnom bode slovo „najmä“ a teda pod zmenu zabezpečenej zmluvy je možné subsumovať aj zmenu v osobe dlžníka, avšak nikde v dohodnutom bode ani nikde inde v rámci dohody nie je uvedené, že ručenie žalobkyne trvá aj napriek neudeleniu súhlasu zo strany žalobkyne ako ručiteľky. Žalobkyňa si vymýšľa ak uvádza, že čl. III. bod 3.2 dohody sa strany odklonili od zákona a upravili si ho odchylné, že teda netreba súhlas ručiteľa (tretej osoby) ani v prípade zmeny záväzkového vzťahu. Uvedená veta nie je obsiahnutá v čl. III. bod 3.2 dohody a žiadnym spôsobom z dotknutého textu ani nevyplýva. Podľa názoru žalovaného sa v predmetnom prípade jedná o zlú interpretáciu čl. III. bod 3.2 dohody zo strany žalobkyne. Pritom poukázal žalovaný na to, že aj v prípade, ak by bol predmetný bod dohody absolútne neplatným, nie je možné považovať celú dohodu za absolútne neplatnú. Skutočnosť, že v dohode nie je výslovne uvedené, že ručenie trvá aj po zmene v osobe dlžníka a to aj bez udelenia súhlasu zo strany ručiteľa, nemôže v žiadnom prípade spôsobovať absolútnu neplatnosť dohody o ručení.

Tvrdenie žalobkyne, že na uzatvorenie dohody o ručení nedisponovala súhlasom manžela a že nejde o bežnú vec, považuje za právne irelevantné. Poukázal na uznesenie NS SR zo dňa 27.05.2020, sp.zn. 1Cdo 27/2017, v zmysle ktorého bola žalobkyňa oprávnená prevziať na seba samostatný záväzok (uzatvoriť dohodu), pričom nešlo o dispozíciu spoločnou vecou alebo výkon správy spoločných vecí a na prevzatie ručiteľského záväzku jedným z manželov nie je potrebný súhlas druhého manžela.

Čo sa týka tvrdení žalobkyne ohľadom zmeny dlžníka z C. B. na E. F., k uvedenému uviedol, že k zmene dlžníka v zmysle zmluvy o úvere nedošlo. Dlžníkom je naďalej spoločnosť EURIDICA Slovensko, s.r.o. Zmena v osobe spoločníka 28C/51/2023 5

a konateľa spoločnosti nemá žiadny vplyv na zmenu pri postavení dlžníka. Spoločnosť EURIDICA Slovensko, s.r.o. je naďalej dlžníkom veriteľa a aktuálne je voči nej vedená exekúcia na exekútorskom úrade Bratislava, Mgr. Barbora Bartková, súdny exekútor. Okrem toho poukázal na rozsudok Okresného súdu Trenčín zo dňa 18.11.2020, č.k. 22Cb/64/2020-96 potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 21.02.2023, č.k. 16Cob/21/2022-211. Predmetnými rozsudkami došlo k rozhodnutiu, že žalovaný

v I. rade C. B. a žalovaná v II. rade – žalobkyňa sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi istinu 38 222 eur spolu s úrokom 6,90 % ročne zo sumy 36 600 eur od 23.04.2019 do zaplatenia, úrokom z omeškania vo výške 10 % ročne zo sumy 36 600 eur od 23.04.2019 do zaplatenia, náklady spojené s uplatnením pohľadávky vo výške 40 eur. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 13.04.2023 a vykonateľnosť dňa 17.04.2023. V prípade, ak mala žalobkyňa v záujme dovolávať sa neplatnosti dohody, mala na to taktiež priestor v rámci súdneho konania, pričom žalobkyňa vo vyjadrení zo dňa 11.09.2020 uviedla, že „netvrdíme, že zmenou spoločníka a konateľa u žalovaného 1/ ku dňu 29.03.2019 .....zaniklo ručenie nás žalovaných 2/ a 3/, no iba poukazujeme na to, že v platení splátok mal pokračovať p. F. ako nový konateľ ....“ Žalobkyňa tým sama uviedla, že zmenou spoločníka a konateľa spoločnosti EURIDICA Slovensko, s.r.o. nezanklo ručenie z jej strany. Nie sú preto pravdivé tvrdenia žalobkyne uvedené v žalobe, že došlo k zmene dlžníka. Dlžníkom je naďalej spoločnosť EURIDICA Slovensko, s.r.o.

Ďalej uviedol, že aj v prípade, ak by bola žaloba prípustná, žalobkyňa by nemala naliehavý právny záujem na určení neplatnosti dohody o ručení. Momentálne je voči žalobkyni vedená exekúcia na Exekútorskom úrade Púchov, JUDr. Andrej Martišík, súdny exekútor pod sp.zn. 392 EX 256/23 na základe uvedeného rozsudku. Ak sama žalobkyňa potvrdila, že na jej strane malo dôjsť k porušeniu práva (vydania exekučného titulu a vymáhania dlžnej sumy v rámci exekúcie), žalobkyňa by nemala naliehavý právny záujem. V zmysle tvrdení žalobkyne je zrejmé, že zo strany žalovaného malo dôjsť k porušeniu práva žalobkyne, ešte pred časom podania predmetnej žaloby. Žalovaný má za to, že žalobkyňa nemá naliehavý právny záujem na určení neplatnosti dohody o ručení. V danom prípade naliehavosť už nie je daná. Okrem toho mohla žalobkyňa namietat' platnosť dohody už v rámci konania vedeného na Okresnom súde Trenčín, no neučinila tak.

6. Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 13.02.2024 uviedol, že má za to, že § 532 Obč. zák. neupravuje žiadnym spôsobom možnosť podania žaloby osobou, ktorá poskytuje zabezpečenie dlhu. Z uvedeného dôvodu má za to, neexistuje osobitný právny predpis, ktorý by oprávňoval žalobkyňu podať týmto predpisom špecifikovanú určovaciu žalobu. Čo sa týka ručenia do budúcnosti vo všeobecnosti, poukázal na § 304 ods. 2 Obchodného zákonníka. Z uvedeného dôvodu je konštatovanie žalobkyne, že do budúcnosti nemôže ručiť, absolútne irelevantné tvrdenie bez právnej podpory. Okrem toho čl. III bod 3.2 dohody o ručení jednoznačne stanovuje rozsah ručenia, obsahuje taktiež aj odsúhlasenie zo strany ručiteľa a žiadnym spôsobom nestanovuje možnosť zmeny v zmluve bez potrebného súhlasu ručiteľa. K námietke žalobkyne týkajúcej sa jej údajného postavenia ako spotrebiteľa uviedol, že takéto tvrdenie je taktiež nesprávne a ničím nepodložené. Hlavný záväzok, ktorý je zabezpečený ručením Žalobkyne, predstavuje absolútny obchodnoprávny záväzok. Dohoda o ručení, ktorá zabezpečuje úverovú zmluvu ako absolútny obchod, sa spravuje v zmysle vyššie uvedeného ustanoveniami Obchodného zákonníka a teda žalobkyňa v predmetnom prípade nemôže mať za žiadnych okolností postavenie spotrebiteľa.

7. Žalovaný ako dôkazy označil a predložil zmluvu o úvere č. XXXXXX/XX/XXXX zo dňa 28C/51/2023 6

XX.XX.XXXX s prílohami č. 1, 2, 3, 4, upovedomenie o začatí exekúcie 421EX 76/21-6 zo dňa 26.02.2021, rozsudok Okresného súdu Trenčín č.k. 22Cb/64/2020-96 zo dňa 18.11.2020, rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č.k. 16Cob/21/2022-211 zo dňa 21.02.2023, výpis z obchodného registra žalovaného, list žalobkyne zo dňa 11.09.2020, odpoveď žalovaného na list zo dňa 10.08.2023 – zo dňa 21.08.2023 adresovaný žalobkyni s doručenkou.

8. Súd vykonal dokazovanie oboznámením žaloby a vyjadrení a listinných dôkazov, a to dohody o ručení č. XXXXXX/XX/XXXX zo dňa XX.XX.XXXX, výpisu z obchodného registra spoločnosti EURIDICA Slovensko, s.r.o., zmluvy o úvere č. XXXXXX/XX/XXXX zo dňa XX.XX.XXXX, rozsudku Okresného súdu Trenčín č.k. 20C/30/2018-20 zo dňa 27.11.2018, rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č.k. 16Cob/21/2022-211 zo dňa 21.02.2023, listu – Neplatnosť „Dohody o ručení číslo XXXXXX/XX/XXXX“ zo dňa XX.XX.XXXX adresovaného žalovanému, listu zo dňa 08.08.2023, listu zo dňa 08.09.2023 s doručenkou, zmluvy o úvere č. XXXXXX/XX/XXXX zo dňa XX.XX.XXXX s prílohami č. 1, 2, 3, 4, upovedomenia o začatí exekúcie 421EX 76/21-6 zo dňa 26.02.2021, rozsudku Okresného súdu Trenčín č.k. 22Cb/64/2020-96 zo dňa 18.11.2020, rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č.k. 16Cob/21/2022-211 zo dňa 21.02.2023, výpisu z obchodného registra žalovaného, listu žalobkyne zo dňa 11.09.2020, odpovede žalovaného na list zo dňa 10.08.2023 – zo dňa 21.08.2023 adresovanej žalobkyni s doručenkou.

9. Súd na základe vykonaného dokazovania zistil nasledovný skutkový stav:

10. Dňa 13.06.2018 uzavrel žalovaný ako veriteľ a spoločnosť EURIDICA Slovensko, s.r.o. IČO: 44 743 076 ako klient, v mene ktorého konal konateľ C. B. zmluvu o úvere č. XXXXXX/XX/XXXX, na základe ktorej veriteľ poskytol klientovi úver vo výške 40 000 eur za účelom financovania investičných potrieb klienta, a to nákupu pôdia do firmy a vyplatenie kontokorentného úveru. Dátum splatnosti bol dohodnutý

na 25.05.2023. V čl. VI. zmluvy bolo dohodnuté zabezpečenie úveru a to ručiteľským záväzkom ručiteľa C. B. podľa ručiteľského vyhlásenia v dohode o ručení zo dňa XX.XX.XXXX a ručiteľským záväzkom ručiteľa A. B. - žalobkyne podľa ručiteľského vyhlásenia v dohode o ručení zo dňa XX.XX.XXXX. Zmluvu o úvere podpísal za klienta konateľ spoločnosti EURIDICA Slovensko, s.r.o. C. B..

Dňa XX.XX.XXXX podpísala žalobkyňa ako ručiteľ a žalovaný ako veriteľ dohodu o ručení č. XXXXXXXX/XX/XXXX, ktorou žalobkyňa vyhlásila, že v prípade, ak dlžník voči veriteľovi nesplní záväzok určený v úvodných ustanoveniach dohody, uspokojí veriteľa ako ručiteľ v celom rozsahu dlžníkom nesplneného záväzku. V úvodných ustanoveniach dohody je uvedené, že sa uzatvára pre zabezpečenie úveru zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXX/XX/XXXX zo dňa XX.XX.XXXX. V čl. III. bod 3.2 dohody je uvedené, že ručenie zabezpečuje záväzky, ktoré v čase tohto vyhlásenia už boli vzniknuté a aj záväzky, ktoré ešte len vzniknú v budúcnosti alebo ktorých vznik závisí od splnenia podmienky, a to aj v prípade zmeny zabezpečenej zmluvy, najmä pri predĺžení splatnosti záväzku dlžníka alebo pri zvýšení sumy záväzku dlžníka až do výšky 100 000 eur alebo do inej ručiteľom dodatočne písomne odsúhlasenej sumy, tiež pri uznaní záväzku dlžníkom, ako aj v prípade akejkoľvek zmeny záväzkového vzťahu medzi veriteľom a dlžníkom alebo nahradenia záväzku novým záväzkom. Podľa čl. V bod 5.5 dohody možno dohodu meniť písomne na základe vzájomného súhlasu účastníkov.

11. Z výpisu z obchodného registra spoločnosti EURIDICA Slovensko, s.r.o. bolo zistené, že C. B. bol spoločníkom a konateľom spoločnosti v období od 16.04.2014 28C/51/2023 7

do 10.05.2019 a E. F. sa stal jediným spoločníkom a konateľom spoločnosti od 11.05.2019.

12. Z rozsudku Okresného súdu Trenčín č.k. 20C/30/2018-20 zo dňa 27.11.2018 bolo zistené, že manželstvo žalobkyne a C. B. bolo zrušené ku dňu právoplatnosti rozsudku 28.12.2018.

13. Z rozsudku Okresného súdu Trenčín č.k. 22Cb/64/2020-96 zo dňa 18.11.2020 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č.k. 16Cob/21/2022-211 zo dňa 21.02.2023 bolo zistené, že žalobkyňa ako žalovaná 3/ a C. B. ako žalovaný 2/ boli zaviazaní zaplatiť spoločne a nerozdielne sumu 38 222 eur s príslušenstvom s tým, že povinnosť plnenia jedného zo žalovaných zanikne v rozsahu plnenia, ktoré žalobcovi (v danom konaní žalovanému) poskytol druhý zo žalovaných a žalovaný 1/ - spoločnosť EURIDICA Slovensko, s.r.o. na základe platobného rozkazu sp.zn. 22Up/1723/2019 zo dňa 10.12.2019. Žalobkyňa ako žalovaná 3/ a C. B. ako žalovaný 2/ boli zaviazaní na úhradu dlhu na základe dohody o ručení č. XXXXXXXX/XX/XXXX zo dňa XX.XX.XXXX a dohody o ručení č. XXXXXXXX/XX/XXXX zo dňa XX.XX.XXXX. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 13.04.2023.

14. Žalobkyňa dňa 10.08.2023 zaslala žalovanému list s označením „Neplatnosť „Dohody o ručení číslo XXXXXXXX/XX/XXXX“ zo dňa XX.XX.XXXX.

15. Z upovedomenia o začatí exekúcie 421EX 76/21-6 zo dňa 26.02.2021 bolo zistené, že na Exekútorskom úrade Mgr. Barbory Bartkovej, Bratislava je vedené exekučné konanie na základe exekučného titulu – platobného rozkazu sp.zn. 22Up/1723/2019 zo dňa 10.12.2019 vydaného Okresným súdom Banská Bystrica voči spoločnosti EURIDICA Slovensko, s.r.o. o zaplatenie sumy 38 222,94 eur s príslušenstvom v prospech oprávneného – žalovaného.

16. Žalobkyňa na pojednávaní uviedla, že k zmene vzťahu súhlas nedala, pána F. ani nepozná. Ručila C. B., nie E. F..

17. Podľa § 137 písm. c) a d) C.s.p. žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu, alebo určení právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu.

18. Podľa § 497 Obch. zák. zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

19. Podľa § 261 ods. 3 písm. d) Obch. zák. touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o úvere.

20. Podľa § 216 ods. 7 Obch. zák. touto časťou zákona sa spravujú aj vzťahy, ktoré vznikli pri zabezpečení plnenia záväzkov v záväzkových vzťahoch, ktoré sa spravujú touto časťou zákona podľa predchádzajúcich odsekov, ako aj záložné právo k nehnuteľnostiam pri zabezpečení práv spojených s dlhopismi a záložné právo k cenným papierom v rozsahu ustanovenom osobitným zákonom. 28C/51/2023 8

21. Podľa § 303 Obch. zák. kto veriteľovi písomne vyhlási, že ho uspokojí, ak dlžník voči nemu nesplnil určitý záväzok, stáva sa dlžníkovým ručiteľom.

22. Podľa § 304 ods. 1, 2 Obč. zák. ručením možno zabezpečiť len platný záväzok dlžníka alebo jeho časť. Vzniku ručenia však nebráni, ak záväzok dlžníka je neplatný len pre nedostatok spôsobilosti dlžníka brať na seba záväzky, o ktorom ručiteľ v čase svojho vyhlásenia o ručení vedel. Ručením možno zabezpečiť aj záväzok, ktorý vznikne v budúcnosti alebo ktorého vznik závisí od splnenia podmienky.

23. Podľa § 52 ods. 1, 3, 4 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o úvere (ďalej len „Obč. zák.“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Podľa § 52 ods. 3 Obč. zák. dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Podľa § 52 ods. 4 Obč. zák. spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

24. Podľa § 145 ods. 1 Obč. zák. bežné veci týkajúce sa spoločných vecí môže vybavovať každý z manželov. V ostatných veciach je potrebný súhlas oboch manželov; inak je právny úkon neplatný.

25. Podľa § 40a Obč. zák. ak ide o dôvod neplatnosti právneho úkonu podľa ustanovení § 49a, 140, § 145 ods. 1, § 479, § 589 a § 701 ods. 1, považuje sa právny úkon za platný, pokiaľ sa ten, kto je takým úkonom dotknutý, neplatnosti právneho úkonu nedovolá. Neplatnosti sa nemôže dovolávať ten, kto ju sám spôsobil. To isté platí, ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje dohoda účastníkov (§ 40). Ak je právny úkon v rozpore so všeobecne záväzným právnym predpisom o cenách, je neplatný iba v rozsahu, v ktorom odporuje tomuto predpisu, ak sa ten, kto je takým úkonom dotknutý, neplatnosti dovolá.

26. Podľa § 147 ods. 1 Obč. zák. pohľadávka veriteľa len jedného z manželov, ktorá vznikla za trvania manželstva, môže byť pri výkone rozhodnutia uspokojená i z majetku patriaceho do bezpodielového spoluvlastníctva manželov.

27. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že žalobkyňa ako ručiteľka dňa XX.XX.XXXX vyhlásila dohodou o ručení žalovanému ako veriteľovi zo zmluvy o úvere uzavretej dňa XX.XX.XXXX so spoločnosťou EURIDICA Slovensko, s.r.o. ako dlžníkom, že uspokojí veriteľa v celom rozsahu dlžníkom nespĺneného záväzku v prípade, ak dlžník nesplní voči veriteľovi záväzok, ktorý je predmetným ručením zabezpečený. Tým vznikol žalobkyňi ručiteľský záväzok podľa § 303 a nasl. Obch. zák. Použitie Obchodného zákonníka vyplýva z povahy zabezpečovaného vzťahu, ktorým je vzťah založený zmluvou o úvere č. XXXXXX/XX/XXXX zo dňa XX.XX.XXXX medzi žalovaným ako veriteľom a spoločnosťou EURIDICA Slovensko, s.r.o. ako dlžníkom, na základe ktorej žalovaný poskytol predmetnej spoločnosti úver za účelom financovania podnikateľskej činnosti. Táto zmluva o úvere je obchodnoprávnym vzťahom, nakoľko zmluva o úvere sa ako zmluvný typ bez ohľadu na povahu účastníkov zmluvy spravuje podľa § 261 ods. 3 písm. d) Obch. zák. ustanoveniami Obchodného zákonníka, a to § 497 a nasl. Obch. zák. S poukazom na znenie § 216 ods. 7 Obch. zák., podľa ktorého sa Obchodným zákonníkom spravujú aj vzťahy, ktoré vznikli pri 28C/51/2023 9

zabezpečení plnenia záväzkov v záväzkových vzťahoch, aj ručiteľský záväzok žalobkyne sa spravuje ustanoveniami Obchodného zákonníka.

Vzťah žalobkyne ako ručiteľa a žalovaného ako veriteľa nemožno posúdiť ako spotrebiteľský vzťah. Tzv. spotrebiteľské zmluvy upravené v Občianskom zákonníku síce nepredstavujú osobitný zmluvný typ aplikovateľný len na občianskoprávne vzťahy, práve naopak príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka je potrebné aplikovať na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ bez ohľadu na to, či ide o občianskoprávny alebo obchodnoprávny vzťah, avšak v danom prípade nemožno postavenie žalobkyne posúdiť ako postavenie spotrebiteľa. Žalobkyňa ako fyzickú osobu, aj keď nekonala v rámci svojej podnikateľskej činnosti, nemožno považovať za spotrebiteľa, nakoľko v danom prípade, prevzala ručenie za záväzok obchodnej spoločnosti zo zmluvy o úvere, ktorá konala v rámci svojej podnikateľskej činnosti – čo preukazuje účel poskytnutia úveru (t.j. z obchodnoprávneho vzťahu). Na uvedenú zmluvu tak nemožno vzťahovať ustanovenie Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách (§ 52 a nasl. Obč. zák.) ani ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Z uvedeného dôvodu je tak dovolávanie sa žalobkyne na tvrdenie, že dohoda o ručení obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky podľa § 54 Obč. zák. irelevantné. Z uvedeného dôvodu neobstojí ani judikatúra, na ktorú žalobkyňa vo vyjadreniach poukazuje.

28. Čo sa týka tvrdenej relatívnej neplatnosti dohody o ručení, primárne ju žalobkyňa vyvodzovala z ustanovení § 532 Obč. zák. a § 145 ods. 1 Obč. zák. Čo sa týka procesnej prípustnosti žaloby v tejto časti, jedná sa o určenie právnej skutočnosti, a takto skutkovo vymedzená žaloba je potom žalobou podľa § 137 písm. d) C.s.p. Súd v tejto súvislosti poukazuje na ustálenú judikatúru zhrnutú v rozhodnutí NS SR z 20. októbra 2022 sp. zn. 1Obdo/51/202, R1/2023, podľa ktorého: "Žaloba o

určenie neplatnosti právneho úkonu (podaná za účinnosti Civilného sporového poriadku) je žalobou o určenie právnej skutočnosti podľa § 137 písm. d) Civilného sporového poriadku. Jej prípustnosť je podmienená existenciou osobitného predpisu, ktorý určitú osobu oprávňuje podať týmto predpisom špecifikovanú určovaciu žalobu." Právny úkon je právnou skutočnosťou, s ktorou objektívne právo spája vznik, zmenu a zánik práv a povinností. Takáto žaloba je procesne prípustná a meritorne prejednatelná len vtedy, ak možnosť domáhať sa takto skutkovo vymedzenej neplatnosti vyplýva z osobitného predpisu. Ustanovenie § 145 ods. 1 Obč. zák. súvisí s § 40a Obč. zák., ktoré je potrebné považovať za také ustanovenie osobitného predpisu, z ktorého vyplýva procesná prípustnosť žaloby na určenie neplatnosti právnych úkonov v dôsledku absencie súhlasu druhého manžela s konkrétnym právnym úkonom vzťahujúcim sa na iné ako bežné veci týkajúce sa spoločných vecí manželov, a teda z neho vyplýva aj procesná prípustnosť žaloby v zmysle ustanovenia § 137 písm. d) C.s.p. S takouto možnosťou podania žaloby zákonodarca totiž jednoznačne počítal v ustanovení § 40a Obč. zák. V opačnom prípade, teda, keby tomu tak nebolo, by druhému manželovi zákonom daná možnosť dovolávať sa relatívnej neplatnosti právneho úkonu stratila akékoľvek opodstatnenie, pretože takýto typ žaloby by neprešiel prieskumom súdu o jeho procesnej prípustnosti. Ustanovenie § 40a Obč. zák. výslovne poukazuje na konkrétny dôvod (§ 145 ods. 1 Obč. zák.), pri ktorom je možné sa dovolávať relatívnej neplatnosti právneho úkonu a z uvedeného potom možno vyvodiť, že existuje osobitná právna norma, z ktorej vyplýva možnosť podať žalobu o určenie (inými slovami dovolanie sa) relatívnej neplatnosti právneho úkonu pre absenciu súhlasu druhého manžela s ním v zmysle § 145 ods. 1 Obč. zák. Tejto neplatnosti sa však nemôže dovolávať ten, kto ju sám spôsobil. V danom prípade sa teda tejto neplatnosti nemôže dovolávať žalobkyňa ako účastníčka dohody o ručení, ale mohol by sa jej dovolávať jej 28C/51/2023 10

manžel C. B. (manželstvo nie je rozvedené, je zrušené BSM k 28.12.2018). Z uvedeného dôvodu na podanie takejto žaloby žalobkyňa nie je aktívne legitimovaná a preto súd žalobu v tejto časti zamietol ako nedôvodnú.

Súd poukazuje na skutočnosť, že žaloba by v prípade dovolávania sa relatívnej neplatnosti druhým manželom z tohto dôvodu bola neprípustná, nakoľko s poukazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 4Cdo/316/2020 zo dňa 26.01.2023, z ktorého súd cituje a ktoré konštatovalo okrem iného to, že súdna prax už veľmi dávno zaujala záver, že vybavovanie spoločných vecí manželov zahŕňa tak správu, ako aj dispozíciu s majetkom, napr. dispozíciu s úsporami (R 46/1966, R 104/1967). Tento záver bol potvrdený v rozbere Najvyššieho súdu ČSR (R 42/1972) a v judikatúre Najvyššieho súdu SSR (R 61/1973), v ktorej bolo vyslovené, že vybavovanie vecí týkajúcich sa spoločných vecí zahŕňa tak dispozíciu spoločnými vecami, ako aj ich správu. K ručiteľskému záväzku jedného z manželov nie je potrebný súhlas druhého manžela. Prevzatím ručiteľského záväzku jedným z manželov nevzniká spoločný ručiteľský záväzok oboch manželov. Vychádzalo sa zo záveru, že prevzatie ručiteľského záväzku jedným z manželov nie je právnym úkonom, ktorý by bolo možno charakterizovať ako dispozíciu so spoločnou vecou alebo vykonávanie správy spoločných vecí oboch manželov, ale ide o úkon spadajúci do výlučnej dispozičnej sféry každého z manželov osobitne. Týmto úkonom sa totiž nezakladajú druhému manželovi žiadne práva ani povinnosti. Na tento judikát nadviazala súdna prax (Sborník stanovísk, zpráv o rozhodování soudů a soudních rozhodnutí Nejvyšších soudů ČSSR, ČSR a SSR IV. 1970 - 1983, str. 495) následne tak, že zmluvu o pôžičke uzavretú len jedným z manželov (3 Cz 57/73) alebo uznanie dlhu len jedným z manželov (3 Cz 27/86) nepovažovali za vybavovanie vecí týkajúcich sa spoločných vecí, keďže nejde ani o dispozíciu, ani o správu spoločných vecí. Súhlas druhého z manželov tak nebol potrebný. Najvyšší súd aj v neskoršej ponovembrovej rozhodovacej činnosti dospel k záveru, že medzi vybavovanie vecí týkajúcich sa spoločných vecí nepatrí ani vypožičanie auta len jedným z manželov (R 71/1994), ani prevzatie ručenia (R 1/1998), ani pristúpenie k záväzku tretej osoby a ani súhlas s vykonateľnosťou notárskej zápisnice (4Cdo/123/2008, 4Cdo/234/2010). Právna teória je rovnako jednotná (už niekoľko desaťročí) v tom, že ustanovenie § 145 Občianskeho zákonníka sa vzťahuje len na právne úkony týkajúce sa spoločných vecí, t. j. vecí, ktoré už sú súčasťou BSM. Vnímanie ustanovenia § 145 bolo stále také, že upravuje len priame úkony týkajúce sa spoločnej veci, t. j. „nakladanie a dispozíciu;“ ochrana pred sekundárnymi dopadmi sa mu nepriznávala (RADVANOVÁ, S., ŠTĚPINA, J. Majetkové otázky v manželstve a rodině. Praha: Orbis, 1967, s. 26.). Záver, že § 145 Občianskeho zákonníka nedopadá na úkony so sekundárnym účinkom, zastával aj komentár z r. 1987 (ČEŠKA, Z., et al. Občanský zákoník: Komentář. Díl 1., Zásady, § 1 až 221. Praha: Panorama, 1987 týkajúce sa spoločných vecí, t. j. vecí, ktoré už sú súčasťou bezpodielového spoluvlastníctva.“ Žiadny sekundárny dopad - ktorý záväzok jedného z manželov nesporne mať môže - nespomína.). Druhý z manželov je tak v zmysle § 147 Obč. zák. povinný strpieť uspokojenie veriteľovej pohľadávky aj z BSM. Opačný výklad by totiž neodôvodnene podkopával princíp ochrany tretích osôb

(veriteľov) a dlžníkov by priamo viedol k tomu, ako sa vyhnúť plneniu záväzkov. Právna možnosť uzavierať zmluvy len jedným z manželov nie je existenciou bezpodielového spoluvlastníctva nijako obmedzená. Tieto úkony sa priamo netýkajú už nadobudnutého majetku v BSM. Uzavretím takýchto zmlúv len jedným z manželov teda nevzniká spoločný záväzok manželov, ale iba individuálny záväzok toho manžela, ktorý zmluvu sám uzatvoril. V širšom kontexte existencie spoločného majetku manželov sa však takýto záväzok dotýka spoločného majetku manželov, nakoľko podľa § 147 Občianskeho zákonníka platí, že pohľadávka veriteľa len jedného z manželov, ktorá vznikla za trvania manželstva, môže byť 28C/51/2023 11

pri výkone rozhodnutia uspokojená i z majetku patriaceho do BSM. Nepriaznivé dopady vyplývajúce z tohto ustanovenia pre toho manžela, voči ktorému veriteľ nemá pohľadávku, sú dôsledkom existencie BSM, s ktorým je spätá nutnosť vzájomného zdieľania majetkového osudu manželov do doby, pokiaľ ich BSM trvá. Na tomto závere nič nemení to, že pri zániku BSM sa vykonáva aj vyporiadanie spoločných pohľadávok a záväzkov manželov podľa zásad platných pre vyporiadanie tohto spoluvlastníctva, ide o BSM v širšom zmysle. Názor zaujatý v rozhodnutí ústavného súdu vo veci sp. zn. I. ÚS 26/2010 sa v rozhodovacej činnosti dovolacieho súdu doteraz nepresadil (porovnaj rozhodnutia Najvyššieho súdu sp. zn. 5Cdo/148/2017, 1Cdo/27/2017, 8Cdo/263/2019). K rovnakému záveru, aký obsahuje cit. rozhodnutie NSSR sp.zn. 4Cdo/316/2020 zo dňa 26.01.2023 dospel NSSR rovnako v novších rozhodnutiach – sp.zn. 8Cdo/263/2019 z 23.09.2020, alebo 4Cdo/66/2022 z 22.02.2024.

29. Súd aj v nadväznosti na ustálenú prax najvyššej súdnej autority aj s poukazom na závery právnej teórie načrtnuté vyššie dospel k záveru, že ručenie jedným manželom sa bezprostredne nedotýka predmetu BSM a nie je preto právnym úkonom týkajúcim sa spoločných vecí. Z tohto dôvodu je aplikácia § 145 ods. 1 Obč. zák. v tomto prípade vylúčená, a preto ani domáhanie sa relatívnej neplatnosti na podklade § 145 ods. 1 Obč. zák. nie je možné a takto podanú žalobu (aj keby bola podaná aktívne legitimovanou osobou, ktorou v danom prípade žalobkyňa nie je) je nutné zamietnuť. Taktiež možno uzavrieť, že nemožno sa v danom prípade odvolávať na tvrdenú skutočnosť o absencii súhlasu druhého manžela, nakoľko žalobkyňa podpisovala dohodu o ručení totožný deň ako jej manžel C. B. podpisoval ako konateľ spoločnosti EURIDICA Slovensko, s.r.o. zmluvu o úvere a tiež sám podpísal dohodu o ručení č. XXXXXXXX/XX/XXXX zo dňa XX.XX.XXXX, t.j. manžel žalobkyne musel mať vedomosť o podpisovaní dohody o ručení žalobkyňou a taktiež s tým vyjadril súhlas, keď podpísal ako konateľ spoločnosti EURIDICA Slovensko, s.r.o. zmluvu o úvere č. XXXXXXXX/XX/XXXX, v ktorej ustanovení čl. VI. zmluvy bolo obsiahnuté, že zabezpečenie úveru sa poskytuje aj ručiteľským záväzkom žalobkyne a to podľa ručiteľského vyhlásenia v dohode o ručení zo dňa XX.XX.XXXX.

30. Žalobkyňa ako osobitný zákon, ktorý ju oprávňuje podať žalobu o neplatnosť dohody o ručení, ďalej uvádzala § 532 Obč. zák. v tom zmysle, že ustanovenie čl. III. bod 3.2 dohody o ručení je v rozpore s týmto ustanovením a keďže je táto časť podstatnou náležitosťou dohody, jej neplatnosť spôsobuje neplatnosť právneho úkonu, t.j. dohody o ručení v celom rozsahu. S týmto tvrdením žalobkyne sa nemožno stotožniť. Ustanovenie § 532 Obč. zák., podľa ktorého obsah záväzku sa prevzatím dlhu nemení, ale zabezpečenie dlhu poskytnuté tretími osobami trvá len vtedy, ak tieto osoby súhlasia so zmenou v osobe dlžníka, nemožno posúdiť ako osobitný predpis, ktorý by ustanovoval podanie takejto žaloby. Taktiež uviedla, že došlo k porušeniu § 574 ods. 2 Obč. zák., podľa ktorého dohoda, ktorou sa niekto vzdáva práv, ktoré môžu vzniknúť až v budúcnosti, je neplatná, a tým je spôsobená absolútna neplatnosť dohody o ručení, nakoľko bola uzavretá v rozpore s týmto ustanovením.

V prvom rade súd v tejto súvislosti poukazuje na odôvodnenie uvedené v bode 27 tohto rozsudku, podľa ktorého je vylúčená aplikácia ustanovení Občianskeho zákonníka na vzťah medzi žalobkyňou a žalovaným a preto neobstojí ani obrana žalobkyne založená na tom, že ustanovenia dohody o ručení mali byť podľa jej názoru dohodnuté v rozpore s uvádzanými ustanoveniami Občianskeho zákonníka.

V ďalšom rade sa súd zaoberal prípustnosťou žaloby. V kontexte procesnej prípustnosti žaloby podľa znenia § 137 C.s.p., si súd dovoľí poukázať na osobitnú časť dôvodovej správy k § 137 C.s.p., podľa ktorej: „Ustanovenie obsahuje demonštratívny 28C/51/2023 12

výpočet druhov žalôb, pričom doterajšiu právnu úpravu pomerne výrazne modifikuje. ... Úplne nová koncepcia je zakotvená v písmene c) a d), kde sa rozlišuje klasická určovací žaloba a žaloba o určení inej právnej skutočnosti podľa písmena d). Záujmom zákonodarcu bolo vylúčiť všetky nepotrebné a nezmyselné žaloby o určenie neplatnosti/platnosti právnych úkonov a iných právnych skutočností, ktoré vyvolávajú ďalšie spory a mieniajú sa účelu žaloby určovacej. Medzi osobitné predpisy podľa písm. d) patria napríklad Zákonník práce, zákon o dobrovoľných dražbách a pod.“. Z toho je možné vyvodit', že C.s.p. zásadne nepripúšťa určovacie žaloby o určenie právnej skutočnosti s výnimkou

žalôb o určenie právnej skutočnosti za podmienky, že to vyplýva z osobitného právneho predpisu (ako napr. vyššie odôvodnené pri relatívnej neplatnosti právneho úkonu podľa § 40a Obč. zák.). Za takýto právny predpis, však nemožno považovať žalobkyňou uvádzané ustanovenie § 532 Obč. zák., ani § 39 Obč. zák., ani § 574 ods. 2 Obč. zák., keďže možnosť určenia tejto právnej skutočnosti súdom z ich znenia nie je možné (na rozdiel od znenia § 40a Obč. zák.) vyvodzovať. Tento záver súdu podporuje aj vyjadrenie textu právnych noriem, z ktorých vplýva možnosť podania žaloby o určenie právnej skutočnosti („neplatnosť skončenia pracovného pomeru môže uplatniť na súde“, „môže požiadať súd, aby určil neplatnosť dražby“, „neplatnosť výpovede môže uplatniť na súde“) na rozdiel od znenia vyššie cit. ustanovení upravujúcich neplatnosť právnych úkonov podľa § 37 a 39 Obč. zák. Žiaden právny predpis neopravňuje ani neukladá povinnosť inému podať žalobu o neplatnosť dohody o ručení z uvedených dôvodov, a preto vychádzajúc z vyššie uvedeného výkladu tak súd dospel k záveru o procesnej neprípustnosti žaloby žalobkyne o určenie neplatnosti namietaného úkonu. Okrem toho sa javí byť skúmanie absolútnej neplatnosti právneho úkonu – dohody o ručení č. XXXXXXX/XX/XXXX zo dňa XX.XX.XXXX - v tomto samostatnom spore byť celkom zbytočným, najmä ak súd už právoplatne rozsudkom (rozsudok Okresného súdu Trenčín č.k. 22Cb/64/2020-96 zo dňa 18.11.2020 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č.k. 16Cob/21/2022-211 zo dňa 21.02.2023) rozhodol a zaviazal žalobkyňu na základe predmetnej dohody o ručení o jej povinnosti zaplatiť dlžnú sumu a splniť tak svoj ručiteľský záväzok, pričom súd v danom konaní posúdil platnosť dohody ako predbežnú otázku. Skutočnosti uvádzané žalobkyňou mala žalobkyňa možnosť namietat v predmetnom konaní pri skúmaní platnosti dohody o ručení. Tvrdenie žalobkyne, že sa konania aktívne nezúčastňovala kvôli zdravotným problémom, neobstojí, nakoľko žalobkyňa mala procesné možnosti (napr. zastúpenie advokátom alebo písomné vyjadrenia) na domáhanie sa svojich práv v predmetnom spore.

Aj podľa staršej (no stále použiteľnej judikatúry) platilo, že ak určenie, ktorého sa žalobca domáha, má povahu len predbežnej otázky vo vzťahu k posúdeniu, či tu právo alebo právny vzťah je, alebo nie je, naliehavý právny záujem na požadovanom určení nie je daný. To značí, že v prípade, ak by bola zmenená žaloba na žalobu o určenie, či tu právo je alebo nie je, podľa § 137 písm. c) C.s.p., žalobu by bolo potrebné z dôvodu neexistencie naliehavého právneho záujmu na strane žalobkyne zamietnuť.

31. Napriek uvádzanej nedôvodnosti žaloby súd uvádza, že absolútne neobstojí tvrdenie žalobkyne, že klientom – t.j. dlžníkom zo zmluvy o úvere č. XXXXXXX/XX/XXXX zo dňa XX.XX.XXXX bol C. B., jej manžel a dohoda o ručení je neplatná z dôvodu, že nedala súhlas so zmenou dlžníka, keď podľa jej tvrdenia sa dlžníkom zo zmluvy o úvere stal E. F.. K tomu súd uvádza, že zo zmluvy o úvere jednoznačne vyplýva, že úver bol žalovaným ako veriteľom poskytnutý na zabezpečenie podnikateľskej činnosti obchodnej spoločnosti EURIDICA Slovensko, s.r.o. IČO: 44 743 076. C. B. bol v čase podpisu predmetnej zmluvy o úvere jediným spoločníkom a konateľom uvedenej spoločnosti, 28C/51/2023 13

ktorý predmetnú zmluvu ako štatutárny orgán spoločnosti zmluvu o úvere za predmetnú obchodnú spoločnosť podpísal. Tým sa nestal ako fyzická osoba dlžníkom zo zmluvy o úvere. Dlžníkom je obchodná spoločnosť EURIDICA Slovensko, s.r.o. IČO: 44 743 076. Preto neobstojí ani tvrdenie žalobkyne, že ručila C. B. (alebo že teraz ručí E. F.).

Žalobkyňa svoju žalobu odôvodnila najmä tvrdením že došlo k zmene dlžníka a k tejto zmene nedala súhlas. S týmto tvrdením žalobkyne nemožno súhlasiť. V danom prípade došlo dňa 10.05.2019 k odvolaniu C. B. ako štatutárneho orgánu spoločnosti EURIDICA Slovensko, s.r.o. IČO: 44 743 076 a jej novým štatutárnym orgánom sa stal E. F. od 11.05.2019, taktiež došlo k zmene jediného spoločníka spoločnosti EURIDICA Slovensko, s.r.o. IČO: 44 743 076 z C. B. na E. F., ako vyplýva z výpisu z obchodného registra predmetnej spoločnosti. V danom prípade tak došlo v súvislosti s predmetnou zmluvou o úvere iba k zmene osoby, ktorá za spoločnosť EURIDICA Slovensko, s.r.o. IČO: 44 743 076 koná (t.j. štatutárneho orgánu), avšak nedošlo k žiadnej zmene dlžníka ani k prevzatíu dlhu E. F.. Z uvedeného dôvodu súd ani nevykonal dôkazy navrhovaného žalobkyňou za účelom vyžiadania potvrdenia o prevzatí úverového účtu E. F. od žalovaného ako banky, nakoľko takýto dôkaz vzhľadom na uvedené skutočnosti ani neexistuje. Na základe uvedeného (keď nedošlo k zmene dlžníka) nebol potrebný ani súhlas žalobkyne ako ručiteľky. Zmena osoby spoločníka a štatutárneho orgánu nastala v rámci spoločnosti EURIDICA Slovensko, s.r.o. IČO: 44 743 076, ktoré skutočnosti boli zapísané aj do obchodného registra.

32. O trovách konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 C.s.p. a žalovanému ako strane sporu, ktorá mala vo veci plný úspech priznal náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie a bránenie práva v rozsahu 100 % proti žalobkyňi ako strane sporu, ktorá vo veci úspech nemala. O výške náhrady trov konania súd rozhodne podľa § 262 ods. 2 C.s.p. po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Trenčín na Krajský súd v Trenčíne v 2 vyhotoveniach.

Podľa § 127 ods. 1, 2 C.s.p. v podaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis. Náležitou podania urobeného v prebiehajúcom konaní je aj uvedenie spisovej značky tohto konania.

Podľa § 363 C.s.p. sa v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 C.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 C.s.p. odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky, 28C/51/2023 14

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e) súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 C.s.p. odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 C.s.p. odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní to, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie.